

Ladugårdens foderordning.

Planmässighet och punktighet bör vara regeln för alla arbeten vid jordbruket. Särskilt viktigt är, att detta iakttagas, då det gäller husdjurens utfodring, och alldeles särskilt betydelsefullt är det ifråga om mjölkornas utfodring. Beträffande de större ladugårdarna är det nog i allmänhet väl beställt med den saken, men i de mindre ladugårdarna är det ibland både så och så. Dock är iakttagande av planmässighet och punktighet grundvillkoret för ett gott resultat av ladugårdsskötseln. Men även om man insett nyttan av att följa en bestämd foderordning, är det ej alltid så säkert, att den blivit riktigt praktiskt anordnad och genomförd. Därför äro säkert några små vinkar och råd angående ladugårdens foderordning m. m. av intresse.

Vad då först angår frågan om måltidernas antal, råder nog därom något olika åsikter. I allmänhet torde dock, framför allt ur praktisk synpunkt, vara bäst att utfodringen dagligen verkställas i tvenne omgångar. Visserligen är det sant, att en ökning av fodertiderna till 3 a 4 per dag medför en ökad avkastning och i varje fall ett bättre tillgodogörande av fodret, men det stöter av förklarliga skäl på stora praktiska svårigheter.

Sedan man bestämt måltidernas antal, bör man alltid laga så, att utfodringen sker på bestämda tider. Detta beror i främsta rummet på att fodersmältningsvätskorna avsködrats i större mängd och att fodersmältningsapparaten fungerar betydligt kraftigare just på de tider den blivit van att mottaga födan. Det

heter inte för ro skull i det gamla ordstäv, att vanan är halva naturen. — Kortligen: regelbundna måltider bidraga kraftigt att öka djurens trevnad och därmed deras avkastning. Nyttan härav är ej alltid beaktad.

I vilken ordning de olika fodermedlen givas är ej heller utan betydelse. I det stora hela torde dock en ändring av foderordningen vara av jämförelsevis liten betydelse, för så vitt denna ändring icke hindrar oss att vinna huvudändamålet med utfodringen, nämligen största möjliga mjölkavkastning.

I sammanhang med foderordningen må påpekas vikten av att intet nytt fodermedel bjudes djuren, förrän det förut givna är uppätet. Därigenom vänjas djuren vid att så fullständigt som möjligt förtära fodermedlen.

Djurens vattning är en sak, som ofta vållar svårigheter. Allra enklast löses denna fråga genom att införa automatisk vattning. De nyare automatiska vattenhoarna äro mycket praktiska och tillförlitliga, så att de sällan eller aldrig "krängla." Ej heller är priset på dem avskräckande. Finnas nu ej dylika hoar, bör man vid vattningen iakttaga, att den ej företages innan djuret fått förtära "saftfoder," till exempel rovor, betor, betmassa eller andra vattenrika fodermedel. På djuren dricka, innan dylika foderslag givits dem, blir följden den, att de lätt få i sig för stora mängder vatten. Detta verkar i hög grad slappande på djuren, och en längre tids användning av en sådan foderordning är rent av skadlig.

Vid uppgörandet av foderordning bör också uppmärksammas, att de olika fodermedel, varav måltiderna be-

stå, givas djuren i en följd, det vill säga, att så fort de fullständigt förtärt en sort, den andra givas dem omedelbart. Efter varje måltid böra korna beredas flera timmars så ostörd vila som möjligt. Detta är alldeles nödvändigt för idisslingens skull.

Må nu överallt, där man ännu ej har en bestämd foderordning, en sådan införas, och där man redan har en sådan, må man där planmässigt och punktligt följa densamma, ty därav beror i ej ringa mån hurudan avkastningen från våra kor ställer sig. — Lantmannen.

Jordbruksministern kritiserer bankmetoderna.

Forts. fr. sid 1.
summa på 5,000 dollars till banken. I september i fjol erhöi han meddelande från banken, att hans kredit icke längre kunde utsträckas utöver \$2,500. När han i oktober behövde 1000 dollars för att kunna saluföra sin grövre spannmål och begärde ett lån av denna summa i banken, kunde man icke bevilja honom detta.

Ett annat fall var en ranchägare i närheten av Nanton. Man värderar hans egendom och tillgångar till fulla \$100,000. Allt han hade emot landet och egendomen var en in-teckning på \$2,000 och ett lån på \$4,000 i banken.

"Och banken", framhöll minister Weir, ville icke ge honom kredit för \$500, som han behövde för att taga sig genom vintern. Man sade åt honom att sälja sina kreatur, något som vi för närvarande på det bestämdaste söka undvika för att icke förstöra marknaden genom att överhoppa densamma med mängder av kreatur alldenstund varken priser eller förhållanden tala för en dylik åtgärd.

Jag vet icke, vad skäl banken kunde ha för att vägra mannen kredit i detta och i andra fall. Men så mycket vet jag, att om folk i Västra Canada äga säkerhet för vad de vilja låna, så borde bankerna åtminstone gå så långt, att de gäve en fullständig förklaring, varför de icke kunna bevilja någon kredit.

Det finns intet, som bättre

kan tjäna radikala agitatorer till vapen än just denna omständighet, i det att man förklarar, att kapitalismen visar sig bäst, när den kan draga fördel av att en man befinner sig i en svår situation och försöka att pressa ut hans sista cent."

Något om ogräs.

Vi veta alla, att ogräs hör till de svåraste fiender en farmare har att kämpa mot, och vi veta likaså, vilken svårighet man har att bli av med det onda. Det hjälper inte, att man dödar ett, det kommer ett annat i stället. Det är nödvändigt, att man aldrig släpper taget i kampen mot ogräset.

Ogräset är naturligt apterat för att frodas i trädgårdar, fält och i närheten av byggnader. Många av dem äro nog så lätta att utrota eller döda, och somliga kanske rent av skulle dö ut själva, om de rakade komma att gro i skuggan av ett skogsland. Av samma skäl borde det också vara lätt nog att bli av med ogräset från skogsdistrikt, så snart detsamma komme att växa i ovanliga omgivningar och under odlade förhållanden. De flesta av våra ogräsorter komma från land, där de existerat i många år och städse utgjort en plåga för farmare och trädgårdsmästare. Ofta nog växa ogräsfröna bäst i sådan gröska, som kräver vård och anses av människan, och som icke själv kan trivas eller frodas, under det att ogräset snart

nog blir högt och kraftigt.

En ofantlig massa ogräs produceras också en stor mängd frö, som resulterar i att ogräset uppträder, oaktat man i många år förföljt detsamma genom noggrann rensning av utsädesmaterialet.

Många ogräsorter ha långa och livskraftiga underrötter, som fortfara att växa och leva, trots att man hugger av toppen. Endast ett upprepat förstörande av topparna varje gång dessa framträda ovan jordytan ger en möjlighet att så småningom bli av med dem alldeles.

Många ogräsorter ha egendomliga medel att breda ut sig för att kunna disponera så mycket utsäde som möjligt för fortsatt spridning i alla riktningar om huvudplantan.

Ofta nog fortlever ogräs endast därför, att ett antal farmare föredraga att besä sina gårdar med orent utsäde, i vilket ingår en stor procenthalt ogräsfrön.

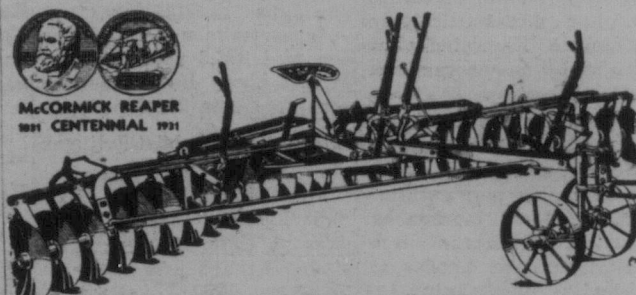
Ogräs förefalla ofta omöjliga att utrota, kanske med därför, att vi endast halvdöda dem och sedan glömma av dem, tills de börja bli besvärliga igen.

Ogräskontroll är ofta omöjlig att utföra, därför att grannarna visa föga eller intet intresse härför. Kooperation är nödvändig i ett fall som detta.

Tycker du att den här kärnan ser ut att vara köpt i andra hand.

— Nej, jag trodde du hade gjort den själv.

McCORMICK-DEERING Lantbruksmaskiner

14-fots diskharv.
Tillverkas också i 21-fots storlek.

NI skall finna att McCormick-Deerings lantbruksmaskiner ger eder full tillfredsställelse och göra gott bruk. De skola hjälpa Eder att reducera kostnaderna — göra bättre arbete, lättare och snabbare.

Just nu är rätta tiden att försäkra Eder om att Eder maskinbod icke innehåller några gamla och utslitna lantbruksmaskiner.

Eliminera föråldrade verktyg och ersätt dem McCormick-Deering agenten i Eder stad skall med nya och starka McCormick-Deering maskiner.

visa Eder de senaste förbättrade McCormick-Deeringmaskinerna.

Full utrustning av McCormick-Deerings lantbruksmaskiner innefattar traktor, diskharvar, fjäderharvar, plöjharvar, rätkultivatorer, hackor, mindre kultivatorer och plovträsare.

International Harvester Company

OF CANADA Ltd.

HAMILTON CANADA

WESTERN BRANCHES—Brandon, Winnipeg, Man., Calgary, Edmonton, Lethbridge, Alta., Weyburn, N. Battleford, Regina, Saskatoon, Swift Current, Yorkton, Sask.

WHO'S WHO

Hon. Robert Weir.

Skollärare, farmare och soldat!

Det är några av de yrken, som äro väl bekanta för vår nuvarande jordbruksminister i Canada.

Hon. Robert Weir är också ordf. i Nationalkommitteen av den stora världsutställningen av spannmål, som kommer att hållas i Regina 1932.

Född i Huron County mottog mr. Weir sin första utbildning i folkskola i Ontario och efter en kurs i Clinton Högskola, genomgick han seminarium och tillbragte en tid som lärare i en folkskola. Under denna tid och i syfte att förtjäna tillräckligt med pengar för att genomgå en kurs vid universitet tog han också anställning som farmar-

betare i Östra Canada. Till sina andra erfarenheter lade han även finansiella studier, och han arbetade en längre

tid i ett sågverk i Cockburn Island.

År 1911 utexaminerades han med ypperliga betyg från universitetet i Toronto, där han studerat matematik, fysik o. naturvetenskap. När kriget bröt ut var Hon. Weir lärare vid Regina Collegiate Institute.

Särad vid Passchendaele återsände han till Canada och etablerade sin farm "Hereford Park Farm" om 1000 acres i närheten av Weldon, Sask.

Mr. Weir odlar nu närmare 700 acres och specialiserar sig på Hereford-kreatur och Percheron-hästar. År 1929 vann han guldmedalj vid Toronto Royal Fair för den bästa gruppen av Percheron-hästar.